

Praprotnik Slavoj, trgovec

CORNALE

bol. leta 7.50 L.; posamezna

NOVICE

za inozemstvo 30. L. Uglasi, za 1 mm višine in širokosti 1 kolone (63 mm): za irgovske in obrbne oglase 30 stot., za osmrtnice, zehvale, poslana, vabila L. 1'20, oglase denarnih zavodov L. 2.— Mali oglasi: 30 stot. za besedo, najmanj L. 3.—

Našim starišem

Predobro poznam gmotni položaj naših ljudi in vem, da so v delu od zore do mraka, da jim delo ovira in onemogoča veliko brigo za vse druge stvari, ki niso v direktni zvezi z vsakdanjo borbo za kruh, zato ne bom nič nemočnega pričakoval in zahteval od njih. Še manj pa bom zahteval čudežev od naših starišev, katerih trpljenje in trud poznam še najbolje. Da me tako ne bi težilo, kar jim imam povedati, bi sploh ne pisal na njihov naslov in jih nadlegoval, ko so itak že vsi preobloženi s skrbmi in težavami. Od vseh najbolj zaposleni so, priklenjeni na dom, gospodarji na hlev in posestvo, gospodinje na ognjišče. Tudi nedeljski popoldan, ko se vsaj mladina po trudapolnem tedenskem delu izgubi v okolico, da se razvedri in osveži, morajo oni ostati doma kot varuhi hiše, malih otrok in živini v hlevu.

Prav v nedeljo popoldan vzamejo v roke morda časopis, ki jim je edino duševno razvedrilo in jim nudi poleg vsega tudi mnogo pouka, daje nasvetov in navodil. Za take hiše sem jim hotel napisati par besed in spomniti jih na eno izmed najobičajnejših in najpogubnejših napak in pomankljivosti vsega njihovega dela in skrbi. Stariši so res žrtve svojega stanu. Za svoje otroke se pehajo in trudijo vse življenje, za njih bodočnost in srečo. Ta leži na srcu vsakemu očetu in vsaki materi vse življenje. Ali predpogoj sreče vsakoga je njegova izobrazba, volja in njegove zmožnosti. Tako tudi z otroci: če bodo ljudje z značajem in voljo, z razvitimi in pravilno oblikovanimi telesnimi in duševnimi zmožnostmi, bodo gospodarji svoje usode in sreče; duševnemu zanemarjencu in nevednežu gotovo ne bo pomagalo še tako bogastvo, bebec ostane vedno bebec, igrača v rokah drugih.

Tako znana je vsem ta resnica, da se bo marsikdo čudil, čemu ponavljam in pogrevam že vsem znane reči. Vsem znana resnica pa je tudi, da se po naših kmetijskih hišah vse premalo skrbi za otroke. Ne mislim te skrb samo telesno, t. j. da damo otroku kruha in obleke, ampak skrb za razvijanje njegovih duševnih sposobnosti in vrlin; mislim na duhovno vodstvo otroka, na skrb starišev, ki niso otroku le redniki, nego tudi duhovni stariši in vodniki. Vzgoja otrok trpi v družini. Različni so vzroki tega: med najglavnejšimi je pač slab socialen, ali gmoten položaj naših družin, prevelika zaposlenost starišev in njih pomankljivo znanje o vzgoji otrok.

Niso pa to vzroki, ki bi opravičili zanemarjenost družinske vzgoje, zakaj skrb za otroka in čas za njega vzgojo in pouk mora biti. To je prvo, vse drugo je manjšega pomena. Pri našem kmetiskem ljudstvu in sploh povsod se morajo torej te razmere temeljito spremeniti. To je potrebno danes, ko je zapuščenost in zanemarjenost naše dece na vrhuncu. Nikjer ne čuje lepega nauka v razumljivi materini govoric, razvija se samo na cesti, raste ob slabih vzgledih, brez opore kakor nežno drevce v grmu in robidi. Treba je tu, da se zavzame z vso odločnostjo in močjo za ta naš bedni, mladi rod družina in ga reši propada. In naposled je to

njena najsvetejša dolžnost, kajti tudi nihče nima toliko prilike in moči, da duševno oblikuje otroka, kakor stariši, ki ga najbolj poznajo, ljubijo, žive skupno z njim. Nihče nima večje pravice kot oni za to, ker je otrok njihova kri.

Težke naloge, ki so še nenačete, čakajo stariše, kateri morajo posvečati v življenju vseskozi več skrbi, doma, na cesti, na polju, v šoli in povsod. Naloga družine je prav v tem, da skrbi za vzgojo mladega rodu. Poglavljati se morajo v otroka, voditi ga vedno in povsod, polagati mu že kaj zgodaj v dušo temelje kremenitega značaja in močnatosti, navajati ga k vztrajnosti, priprostosti, delavnosti in h krepostim, ki so dičile naše očete in pri mlajšem redu izginjajo. Zbujati v njih ljubezen do resnice, lepote in pravice, do naših ljudi in kulture, naše zemlje in besede.

Ne smemo pozabiti, da je za otroke čitanje najprimernejša pot vzgajanja. Saj trdimo upravičeno, da otrok ali mladenič, ki ne zna čitati in pisati, ne bo nikoli ali pa zelo težko zrastel v celega moža; gotovo je tudi, da bi vsled svojega pomankljivega znanja trpel občutno škodo. Nepopisne važnosti je, da naša deca čita. Stariši morajo skrbeti za to, priskrbeti ji morajo brezpogojno mladinsko knjigo, uvajati jo v njo in jo pri vsem voditi. Potreba mladinskih knjig je dan za dnem večja, med ljudske plasti se mora razširiti mladinska knjiga, ker deca jo nujno potrebuje.

Te in še neštne druge naloge čakajo rešitve. Družina je tu prva, ki more in mora kaj storiti, da se dvigne naše najmlajše, poskrbi za njih pravo vzgojo in duhovno vodstvo ter s tem za njih bodočnost in srečo v življenju.

Š.

Novice iz vsega sveta

Rdeči ražnji.

Zadnje čase se razvija na Kitajskem novo tajno društvo, ki ima dokaj čudno ime in namen. Imenuje se društvo rdečih ražnjev; njegov namen je brzdati krute vojake pri plenitvi in moritvi. Vsak član ima rdeč raženj ali puško, ki mu služi kot orožje pri pobijanju podivjanega vojaštva. Na tisoče delavcev in kmetov, ki trpijo vsled strahot vojakov, je napovedalo vojno vsem vojaškim plenilcem in morilcem.

Nenavadne smrtne nesreče

V neki garaži v Cambridge-u na Angleškem so našli te dni pri enem od avtomobilov mladega moža v nenavadnem položaju. Bil je sklonjen nad motorjem, tako da se je dotikal železa z nosom, ganil pa se ni, ko so ga poklicali. Ko ga je eden od prišlecev stresel za rame, je opazil, da je mrtev ter pritrjen s kravato na motor. Sprva se je domnevalo, da gre za zločin, ko pa je prišla na lice mesta komisija, je ugotovila, da gre le za nenavadno nesrečo. Ponesrečenec, nek visokošolec, se je zapletel s kravato v motor, ki je kravato tako močno zadržnil, da se je dijak zadel. Očividno je hotel pri motorju nekaj pogledati, medtem ga je zgrabil motor za kravato in zadržal. Kravata je bila tako močna, da so jo morali odrezati, predno so mogli ponesrečenca odstraniti.

Podobna nesreča se je pripetila nedavno nekemu 24-letnemu dekletu v Sideupu v grofiji Kent. Njen brat jo je našel mrtvo v kopalni sobi, in sicer pravi tako v nenavadni legi. Njeni lasje so bili oviti okoli vodovodne pipe, z grlom pa se je dotikala roba banje. Ker ni imela nobenega povoda za samomor, niti bi ga sigurno ne bila izvršila na tako kompliciran

in nenavaden način, se je pripetilo po mnenju uradne komisije, sledeče: deklica se je sklonila nad banjo, da bi si natočila kozarec vode. Medtem se je nenadoma onesvestila ter padla. Med padcem so se ji zapletli dolgi lasje v pipo, vsled česar ni mogla pasti dalje kot na rob banje. Padla je tako nesrečno, da je pritiskala na rob banje z grlom. Ker je visela navzdol ter pritiskala z grlom na rob banje z vso težo svojega telesa, se je zadušila.

Nenavadna smrt je doletela tudi nekega ribiča. Ko je korakal z dolgo ribnico vesel po cesti, je prišel s palico po naključju v dotiko z močno električno napeljavo, vsled česar ga je električni tok na mestu ubil. Njegova desna roka je bila popolnoma sežgana.

Vreme in kriminalnost

Liverpoolska (na Angleškem) policija je te dni beležila nenavadno čudo: tekem 36 ur niso policijski organi aretirali niti ene osebe radi kakršnega koli prestopka. Policijsko poročilo pravi, da gre to na rovaš skrajno ostrega miraza, ki je branil ljudem dostop na cesto.

3000 milj z zlomljeno hrbtenico.

V neko bolnico v Manchesteru (Angleška) so te dni prinesli bolnika z zlomljeno hrbtenico in ki je v takem stanju srečno preстал vožnjo 3000 milj. Ta bolnik je angleški pomorščak, ki se je v nekem ameriškem pristanišču ponesrečil ter si zlomil hrbtenico. Zdravili so ga najprej v dotičnem pristanišču. Ker je silno želel povrtniti se v domovino, so ga prenesli na ladjo, ki ga je peljala v domovino. Prišel je srečno na Angleško in je ves zadovoljen v svojem rojstnem mestu.

TEDENSKI PREGLED

ITALIJA

Preteklo sredo se je otvorilo spomladansko zasedanje poslan. zbornice. Ob 4. popoldne je otvoril predsednik Casertano prvo sejo. V svojih uvodnih besedah je poudarjal dva važna dogodka: prvi je otvoritev razstave v Tripolisu, drugi pa drzni plet De Pinedov preko Oceana.

Glavno delo parlamenta je, da razpravlja in odobri državni proračun. Na vrsti pa je cela kopa kraljevih dekretov, ki se bodo z odobravitvijo parlamenta izpremenili v zakone.

Trenutno razpravlja poslanska zbornica o proračunu ministrstva javnih del. Posamezni poslanci so govorili o položaju v svojem volilnem okraju in tolmačili zahteve, ki jih zahtevajo kraji, katere zastopajo. Potem, ko se bo vršilo glasovanje proračuna ministrstva javnih del, bo prešla zbornica k proračunu

pravosodnega ministrstva. Nadalje bodo poslanci sklepali o predlogu za zvišanje poslanskih plač.

JUGOSLAVIJA

Sedanja vlada preživlja hudo dneve. Vsa opozicija je skrajno ostro nastopila proti vladi radi nasilij, ki jih je zagrešila pri zadnjih volitvah v oblastne skupščine. Ves srd je naperjen proti notranjemu ministru Boži Maksimoviću, ki se je vedno odlikoval z brezobzirnostjo napram političnim nasprotnikom. To pot je opozicija nastopila v parlamentu jako odločno in solidarno. V parlamentu samem je prišlo do burnih prizorov, ki so onemogočali vsako govorjenje in radi katerih je predsedstvo večkrat prekinilo sejo. Opozicija je vložila proti Boži Maksimoviću obtožbo radi volilnih nasilij, ki so jih zagrešili državni funkcionarji. Sodu dno je pa izbil dogodek, ki je razburil vso politično javnost. Ko se je Maksimović branil proti obtožnici, sta prinesla dva opozicijska poslancata napoj nagega in krvavega človeka v skupščino. Bil je to neki uradnik, ki ga je pretepel do krvi policijski komisar Sokolović. Ob tem pogledu in ko je v par besedah neki poslanec pojasnil dogodek, je opozicija zagnala silen krik in vrišč. Vlada večina pa je odbila obtožnico proti notranjemu ministru. Pravijo sicer, da je njegov položaj omanjan, v vladi pa bo Maksimović vseeno ostal, prevzel bo samo drugo ministrstvo, dočim bo notranje ministrstvo odložil. Opozicija pa ni odnehala. Demokratska stranka sestavlja novo obtožnico proti Maksimoviću.

Zdi se, da je Sokolovićev slučaj vendar uplival na vlado in da opozicija ne bo nehala z napadanjem vlade.

RUSIJA IN ANGLIJA

Odnosaji med obema državama so skrajno napeti. Dan na dan je pričakovati, da izbrahne sovražstvo med Rusijo in Anglijo očito na dan z vsemi posledicami. Anglija je poslala Rusiji noto, ki je bila sestavljena v tonu ultimatumu in ki je vsebovala grmado očitaj na Ruse, na njihovo delo na Kitajskem itd. Če je Anglija pričakovala, da se je bo Rusija in rusko javno mnenje radi te note ustrašila, se je brdsko motila. Po vsem ruskem časopisju je zavrželo, ko je zvedelo za vsebino note. In v skladu s tem ogorčenjem je tudi odgovor sovjetov na te angleško noto, ki so se držali pravila: klin s klinom. Ruski odgovor je tak, da je moralo Angležem sapo jemati, ko so ga brali; kajti angleški imperijalisti niso vajeni, da bi se z njimi goverilo na tak način. Kljub tem dogodkom pa najbrže ne bo Anglija pretrgala diplomatskih odnosajev z Rusijo, kar od gospod. pogodbe ima Anglija le preveč dobička, Rusija pa tudi ne bi imela bogve kakih koristi, če bi ukinila gospodarske odnose z Anglijo.

Eno pa je resnica: Angleži so jo dobili po nosu in bodo v bodoče menda drugače goverili z Rusi.

Dnevne novice

Tržaški armadni zbor dobil novega poveljnika

Na mesto odidelega poveljnika tržaškega armadnega zbora, ki je bil povišan za armadnega poveljnika, je bil imenovan Carlo Ferrario. Doslej je bil poveljnik novarske divizije.

GORICA.

Odkar je bila Gorica proglašena za glavno mesto novoustanovljene goriške pokrajine, je njena občinska uprava takoj prešla k izvršitvi že davno nameravanih načrtov, tičočih se razširjenja tramvajске mreže, novega vodovoda in pa zgradbe novih širokih cest.

Tramvaj Šempeter-Gorica.

Dela za novo tramvajsko proggo Gorica-Šempeter so že v polnem teku. Delavci odkopavajo zidove in zemljo ter gotove ogle hiš. Del grobov na novem vojaškem pokopališču so prenesli radi razširitve ceste. Mestni tramvaj bo vozil prav do trga v Šempetru, od tam naprej bo pa najbrže podaljšana progga do postaje Brunnerjeve tvornice v Podgori. Po noči bodo tako vozili blago naravnost iz šempeterske postaje v tvornico v Podgori. Ni pa upati, da bi nova tramvajska progga doprinešla dosti novega osebnega prometa. Ljudje iz Vipavske doline so začeli štediti celo na vožnji pri vlakih in izstopajo že v Šempetru ter hodijo rajši peš v Gorico, samo da si prihranijo dotični trošek. Ravnotako hodijo iz Gorice v Šempeter peš do vlaka, da si prihra-

nijo voznino do Šenpetra. Če ni za vlak denarja, ga bo še manj za tramvaj. Mnogo več bi prinesla proga Gorica-Solkan z romarji na Sv. Goro.

Nove ulice in novi izvozni trgi.

Padajo in se rušijo tudi zidovi okoli bivšega nunskega samostana. Razširjena in popravljena ulica Morelli bo zaživela vse večje in svobodnejše življenje. Seveda bo pri tem utrpel škodo mračni Raštelj s svojimi neštevilnimi prodajnicami. Kajti novi tok življenja bo valoval ob semenjskih dnevih iz sodne ulice skozi Morelli, dalje po ulici Caserma do novega izvoznega trga. Ulica Caserma se bo podaljšala kar naravnost čez štari izvozni trg do novega izvoznega trga, katerega že pripravljajo zadaj za sabotinsko vojašnico ob ulici S. Chiara in v kotu ulice Dante. Novi izvozni trg bo neprijemno večji, lepši in modernejše urejen kot sedanji. Otvorjen bo že za novo izvozno sezono. Na mestu sedanjega izvoznega trga pa pride trg za prodajo na drobno, kjer je pa sedaj pokriti trg za prodajo na drobno, bodo pa zidali pošto palačo. Novi izvozni trg se bo torej pomaknil za spoznanje še bolj proti Brdom in bodo morali Vipavci prekrizati prav vse mesto, da pridejo do njega. Seveda stremijo vsi trgovci za tem, da bi imeli svoje trgovine prav blizu novega izvoznega trga.

Ti načrti se že izvršujejo in bodo še v tem poletju resnično dejstvo, o onih, ki niso se še pričeli uresničevati, bomo pisali pa prihodnjič.

Čebelarji!

Kdor se hoče naročiti na «Slovenskega čebelarja» za leto 1927., naj pošlje za naročnino 18 lir in za poštino L 1.25 Slovenski čebelarji zadrugi v Gorici, Via S. Giovanni 6/I., ki potem poskrbi vse potrebno za dostavljanje lista.

Prvi koraki.

Nič ne glej začudeno, prijatelj! Ne bom te učil hoditi. Prvi koraki je naslov lični knjižici, ki jo je letos izdala «Goriška Matica». Prijatelj, si-li že pomislil, da je ta knjižica med vsemi, ki jih je izdala Matica, najvažnejša in najpomembnejša? Knjižica ni zate! Imaš otroke? Njim je namenjena. Tebi pa naj služi knjižica kot pripomoček, da naučiš svojega otroka lepo in gladko čitati materinščino.

«Kolikor jezikov znaš, za toliko mož veljaš» — ta resnični izrek smo mi Slovani vedno radi upoštevali in uvaževali in smo se — to lahko odkrito priznamo — z lahkoto naučili poleg materinščine drugih jezikov. Saj skoraj nimamo Slovence, ki bi ne govoril najmanj dva, tri in še več jezikov. Toda, kakor drugim narodom, tako mora biti tudi nam materinščina najdražji in najvažnejši jezik.

Zalibog, da si ne morejo naši otroci v šoli pridobiti zadostnega znanja v materinščini. In ravno radi tega je naša sveta dolžnost, da se mi sami oprimemo tega važnega dela in da mi sami damo otrokom začetno znanje čitanja in pisanja v materinščini. Knjižice «Prvi koraki» ne smemo zavreči. Ne sme ležati pozabljena na kaki polici v dimu, ne sme služiti malemu otroku za igračo ali celo trgovcu za zavijanje blaga! Prijatelj! S knjižico «Prvi koraki» boš z lahkoto svojega otroka naučil čitanja in pisanja v materinščini. Če poseadaš cele popoldneve v gostilni, žrtvuj za svojega otroka parkrat na teden po četrt ure in ko otrok doraste, ti bo hvaležen, blagoslavljaj bo tvoj trud, znal bo jezik več, ki mu bo v življenju, v borbi za vsakdanji kruh, neizmerne koristi!

Ze prvo leto se otrok uči črke v šoli. Tedaj boš imel lahko delo. Z istimi črkami lahko sestavljaš tu-

di slovenske besede. V slovenščini imamo samo par črk, ki se drugače izgovarjajo, kakor v italijanščini. Tako moraš n. pr. otroku pojasniti, da se črka c v slovenščini vedno čita tako, kot bi n. pr. izgovoril italijanski začetni z v besedah zitto (tiho), zucca (buča). Otroku naj ti napiše nekaj besed, ki začnejo s črko c, ki imajo c v sredi besede in pa na koncu besede. N. pr. cel, cigan, cunjia, lice, vijolica, robec, lonec itd. Isto pojasniš s črko č, ki se izgovarja v slovenščini vedno enako, bodisi da je v začetku, v sredi ali na koncu besede. Pojasni otroku, da se č vedno bere tako, kakor v italijanski besedi uccello. N. pr. čelo, čak, čak, maček, deček, oče, noč, vrč itd. Tudi za druge črke: g, s, š, z, ž vzemi zglede in otrok bo v nekoliko tednih videl in si zapomnil razliko v izgovoru med nekaterimi italijanskimi in slovenskimi črkami. Nikar pa ne vsiljuj otroku novih stvari, novih črk, dokler si ni enega dobro zapomnil. Ko bo otrok poznal razliko med nekaterimi italijanskimi in slovenskimi črkami v izgovoru in pisavi, narekuj mu posamezne besede, kratke stavke, nadziraj in pogledj, če je prav napisal; popravi mu in povej mu napake in končno moraš otroku tudi preskrbeti njegovemu duševnemu obzorju primerno čtivo.

Prijatelj, ne zanemarjaj svojih otrok! Ravnaj se po navedenih navodilih. Zadovoljen boš ti, ker boš videl svoj uspeh in srečen bo tvoj otrok!

To je znamka, ki je natisnjena na 1/2 kg zavojih izbornih testenin

PEKATETE

Zahtevaj vedno le testenine s to znamko.

MOŽEM IN FANTOM V PREMISLEK

Mal narod smo in ne smemo biti narod hinavec. Hočemo biti možje, pravi možje, ki se ne ustrašijo nobene ovire, pa naj bo še tako velika. Može in fantje, pogledjmo si odkrito v obraz. Brez prikrivanja, brez hinavščine, brez strahu. Kaj opažamo? Naš rod bi bil krepak in je še krepak, a je v nevarnosti, da propade. Marsikateri se smeje in pravi: «Kako pa se bo to zgodilo? Jaz ne verjamem, da bi mi propadli.» — Bratec, pogledj malo bliže in naravnost v naše vase, na primer ob nedeljah. Kaj si opazil? Ne vidiš v gostilnah mnogo naših fantov in mož, ki ga pijejo čez mero? Liter za litrom roma na mizo, a doma matere vzdihujejo: «Kaj bo, kaj bo?» Vi, ki ga radi pijete, ne pomislite, kam peljete svoje domove? Tudi vi tožite in vzdihujete, a po tolažbo jo mahnete v gostilno. Kaj, to se vam zdi moško? Ako bi to napravila najslabotnejša ženska, v obupu, bi ji zamerilj in bi rekli: «Glej jo, pit ga gre, a dom ji propada!»

Njej bi zamerili, a ne bi pomislili, da ste sami stokrat slabši. Mož ne sme obupati in še posebno tedaj ne, ko je slaba letina, ko trka beda na vrata. — Torej vsi, ki ste zašli, vrnite se na pravo pot. Ne bodite trop obupajočih, ki ne najde veselja drugod, ko pri litru. Premislite, kaj bi lahko napravili z denarjem, ki ga po nepotrebnem zapravite s kartami in vinom. Koliko bi lahko prihranili, kako bi lahko pomagali našim domovom, gospodarsko in narodno. Premislite vse to, vrnite se zopet v se, postanite zopet možje!

Pazite na naše domove, da ne pojdejo na boben. Današnja doba zahteva varčnosti, zahteva mož. Pravi gospodarji preživijo dneve počitka v svojih družinah in v družbi s pravimi prijatelji, brez vina in kart. Njim služi počitek v to, da vzamejo v roke časopise ter se s prijatelji pomenijo, kako bi boljše gospodarili. Oni skrbijo tudi za svoje otroke. Njim priskrbijo kak mladinski list. Tako jih navadijo na čitanje, da ko odrastejo v mladeniče in dekleta, bodo z veseljem čitali časopise in gospodarske knjige. Oni ne bodo zapravljali časa po gostilnah, ker v gostilno zahajajo večinoma le ljudje, ki

nimajo veselja do čitanja, v gostilno zahajajo slabiči, katere najmanjša nesreča pobije. Pravi mož pa ne pozna obupa: on pozna le borbo, da ohrani zemljo svojim otrokom, da si ohrani njihovo ljubezen in streho za stara leta. Toraj vsi, ki ste zašli, kličem vam v imenu vaših žena in otrok, v imenu vaših starišev in vas samih: Proč s kartami in vinom, postanite zopet možje, pravi možje, ki vedo, da je le v dobrem gospodarjenju rešitev naših domov! — K.

«NAŠ GLAS»

Izšla je druga (februarska) številka «Našega glasa» s pestro in zanimivo vsebino. Ta številka se je povečala od prve za celih 8 strani. Vsebina je v tej številki še raznovrstnejša od prve. Lojze Kraigher ima nadaljevanje svoje povesti «Matej in Matilda», Jože Kralj pa priobčuje lepo zimsko pesem «Fantovska». Albert Širok priobčuje tudi v tej številki svoj navadni prispevek, in sicer nam opisuje obisk «Pri Vasiliju Mirku» ter nas seznanja z delovanjem tega odličnega glasbenika in skladatelja. Marijana Kokaljeva ima tu črtico «Brat in sestra», Fr. Bevk pa nam v črtici «Mrtvaški dih» pripoveduje o strahovih, kako je mrtvec dahnil v Jožeta svoj mrtvaški dih in kako je Jože radi tega čez teden dni umrl. Ivo Mihovilović in Karel Širok priobčujeta vsak svojo pesem, in sicer «Bolesnik» (v hrvaščini) in «Tam zunaj». Zorka Pregarčeva objavlja štiri «Izgubljena pisma», ki jih oseba, ki so ji bila namenjena, ni nikoli prejela in nikoli čitala. Nato sledi zopet pesem v hrvaščini «Cvet nad gradom» (Ivo Mihovilović) in Ferdota Plemiča sestavek «Jeklo ob kremen» (odlomki iz rokopisa «Satanidi»), ki sem ga te dni zažgal. — Op. pisatelja). Drago Gervais priobčuje v hrvaškem jeziku literarno razpravo «Istra v literaturi», v kateri posvečuje največ pažnje delu «Veli Joža» pisatelja Vladimira Nazora. Drago Godina razpravlja o važnem gospodarskem vprašanju in nas, kakor je že zadnjič obljubil, seznanja v članku «Bodoči denar», kakšen bo moral biti denar v bodoče. Pod zaglavjem «Sport in telovadba» priobčuje Rado Fač kratko notico, Mirko Luin pa nadaljuje svojo razpravo «Lahka atletika», in sicer razpravlja to pot o treningu. Pod rubriko «Iz življenja in sveta» je več kratkih člankov, in sicer «Društvom v pomislek» (Zj.), «Vpliv alkohola na napredek v šoli», «Monopoliziranje svetovnih sirovin» in «Umetniki stradanja v živalstvu». Pod rubriko «Književnost in umetnost» pa ocenjuje Albert Širok Meškovo knjigo «Mladini», ki jo je izdala Katoliška knjigarna v Gorici; dalje poroča uredništvo, da je prejelo knjigo «Pravilni ni nepravilni glagoli v italijanščini» (Pavla Makučeva, učiteljica); Febus pa nam opisuje dramo «Rjovi Kitajski!» Nato sledijo še «Uredniške beležke» in «Japonski humor»; na platnicah pa je rešitev nalog iz prve številke, na novo pa so sestavljene tri druge, za katere je tudi sedaj razpisana nagrada v znesku 50 lir.

Med vsebino je posejanih tudi več slik, med katerimi naj omenim le karikature A. Širk: Vasilij Mirk in France Gorše: dve karikaturni študiji. — Kakor se torej vidi, je vsebina zelo raznovrstna in zanimiva in tudi bogatejša nego v prvi številki, ker ima ta številka mesto 32 celih 40 strani.

«Naš glas» je postal, kakor se vidi, pravi družinski list. Pisan in urejvan pa je tako, da ga bodo s pridom brali stari in mladi, priprosto ljudstvo in inteligenca. Razveseljivo je je tudi dejstvo, da se v njem oglašajo tudi naši bratje Hrvatje; posebno dobro je zastopan Ivo Mihovilović s svojimi pesnitvami.

Nekaj pa vendarle pogrješam v «Našem glasu», in sicer poročila naših podeželskih društev, ker «Naš glas» ni samo družinski, marveč tudi društveni list. Iz raznih vzrokov je umestno, da pošiljajo društva svoja poročila v «Naš glas».

Tem potom opozarjam naša društva tudi na članek g. Zj. «Društvom v pomislek». Društva naj ta članek dobro preštudirajo in se po njem ravnaajo. Svetujem tudi vsem društvom, ki niso še naročena na «Naš glas», da se gotovo naročijo na ta prepotrebni društveni in družinski list. Tudi posameznika in slovenske družine naj ne bo, ki bi ne bila naročena na «Naš glas». — Uprava «Našega glasa» - Trieste, Casella postale 348. **Gorski.**

Cankar v laških prevodih.

(Glej zadnje «Novice».)

Tudi «La Scuola», glasilo italijanskih učiteljev, je v januarju lanskega leta objavilo prevod črtice «Otroci in starši» iz Cankarjeve zbirke «Podobe iz sanj». Prevajalec se je podpisal: B. N.

Star napis?

Ko sem se nekdanj potepal tam okoli Ilirske Bistrice, sem čital na nekem vodnjaku te-le vrstice:

Kdor pil bo
kozleško vodico,
bister um imel bo
in zdravo glavico.

Spodaj pa je letnica 1802.

—ot—

Snubča so namazali.

I. slika.

Pri fotografu.

Snubč: «Al biete de šm še uježu na use nas kontragrafe, žatu kr me je adn pašlau Nauičam ž marelo, muštačmi en s čulo, de b' me pr ujerbcach atadlau.»

Fotograf: «Jaz vas prav gotovo nisem, oče.»

Snubč: De b' ješt biedu kdu je bu tišt ašu, b'mu ze pokazau ci jma hudic mlade. — Pa puštma tu, abiste pa ki šm danš pršu h uam. Tam na Moštu šm žujuđu, de še ne šmji hadit akul brž pa šebenga paša s kontrafijo. Bajim še de me ne pabašajo en šprabjo u lukne, zatu kr jescem akul zeno. Pa šm je kar šem h uam prmahau, de me buošte kontrafirau, patle pa u kančlijo pa poš.»

Fotograf: «To se pa hitro zgodi. Kar sedite oča! Tako. Na miru! Ena...»

Snubč (ga prekine): «Ne se! Poca-kajte de uam se njiki pauim. Ahtite de me ne kontrafirate tud marele, čule in muštač, k' jih ješt nimam.»

Fotograf: «Ena — dve — trri.»

II. slika.

Fotograf: «Evo vam slike!»

Snubč (se zagleda na sliki in vzradosti): «Uiš ga, uiš, tu tje kerlč! Prau za zenitu. Pa kar rjeku šte notr u tišta skatla ena — dui — tri, pa ša ratale tri kontrafije. Škuoda de nište šteu se naprej stir — pet — sest tku de b' jemu se tri kontrafije. Adna bi pašlau Nauičam, de bi biedle kesen kerlč šm žares, adna b' dau kesni ujerbci, ta tejšče bi pa sam jemu. (Se znova čudi): Hej kesn kerlč šm! Pa žbugam en buhloni! (Hoče oditi.)»

Fotograf: «Kaj? Plačajte 5 lir, potem pojdite.»

Snubč: «Kaku mišelste 5 lir? A šte zgbišna ad «Gariske Matiče» en pabirate ab tej prložnast naročenke? Pa biete, de šm ješt ze drguod naracu te liepe bukve.»

Fotograf: «Ne norčujte se in plačajte, kar ste dolžni!»

Vname se hud prepir. Fotograf grozi Snubču z orožniki. Ko ta spreviđi, da ni drugače, vrže z jezo 5 lir in se odpravlja godrnjaje: «Ti hudici! Ždej ceje jemet 5 lir za ta drrr, kedr sa me pa čelu u

čajtenge narišal, ša nardil uše za- stojn.»

V uradu.

Uradnik: «No oče, kako vam gre kaj? Kaj bi pa radi?»

Snubč (nekoliko užaljen vsled naziva «oče»): «Ej, še nišm lih tisen ace, šej šm se kerlič en fant za zenitu. — Tu jemate tri kontrafije, pa mi nardite tišt poš, de buom lahna akul hadu en pagledam, ci je kesna ujerbca. Sej tu pr nas je tku nimate a-bedne.»

Uradnik: «Tako, tako! Identično izkaznico hočete? Kar malo počakajte.» (Piše, prilepi sliko, drugi dve sliki pa spravi v miznico).

Snubč: «Kaku? Al' ne prfliknete uše tri kontrafije gar, de buo belj drzalo.»

Uradnik: «Ne, dve moramo izročiti varnostnim oblastem. Tako zdaj je stvar končana. Pritisnite še prst, prosim!»

Snubč (začudeno): «Kaku miselite gašpud?»

Uradnik (nestirpno): «I kako, dajte sem roko!» (Ga zagrabi za palec in ga pomoči v črnilo).

Snubč (se razjezi in pahne uradnika): «Šalamejnška kruota, mažau me pa ne buoš! Tebe škrič prišnem pešt na nuš, ker b' me rad ža ušla jemu.» (Mu grozi s pestjo).

Uradnik (ga vrže skozi vrata): «Ven! Tu ni mesto za vaše šale.»

Na cesti.

Snubč (ogleduje umazan prst in kolne): Hudici, al bi uožil clebjeka za nuš. Ješt jem buom pakažau! Pa s kesno smala sa me namažal, še prac ne ba slu. En se pjet ljir, pa tri kontrafije! Poš sa mi ždej ueš umažal; pa naj ga jemaje umažanga, ješt ze ne buom drugja dilau.

O ti hudici kesen pršt... tri kontrafije... en pjet ljir, pjet ljir...»

more misliti združenih in vendar so dostikrat.

Prepričan sem, da bi bila revščina marsikje omejena, ko bi vladalo na Banjšicah nekoliko bolj trezno življenje.

Ne pišem tega, da bi spravil prebivalce naše lepe planote v slabo luč pred svetom, ampak pišem za nje, da bi se spametovali, da bi spregledali in krenili na boljšo pot. Velja pa to tudi za druge, ker žal, da se marsikje razmere malo razlikujejo od onih na Banjšici.

V današnjih težkih časih je treba več varčnosti in treznosti. Čas bi bil, da bi to spoznali vsi naši ljudje in in tudi Banjškarji.

Prihodnjč pa kaj o našem gospodarskem življenju.

IZ MATERJE.

Kar so predzadnje «Novice» poročale o tukajšnjem Prost. čas. društvu, je bilo do skrajnosti točno. Nepotrebno bi bilo isto še enkrat ponavljati. Toda nekaj je le manjkalo pri istem dopisu, in to želi dopisnik dopolniti.

Društvo, ki je bilo pred par leti še v polnem svojem zdravju in cvetu, je pričelo nenadoma pokašljevati. Vzrok bo najbrž slab zdravnik in zgrešen recept. Dejstvo je, da je društvu kot javni in dobrodelni ustanovi, prepovedana vsaka seja, isto tako občni zbor. Tukajšnji podešta je poklical dne 24. januarja t. l. nekaj mož ozioroma članov v občinsko pisarno in izvolil se je enoglasno novi odbor, večina po želji g. podeštata. Izvoljen je torej nov načelnik.

Sicer ni to nikako čudo. Bolj presenetljivo bi bilo sledeče: več fantov iz vasi Rožic in Povžan, znanih po svojih flegmatičnih lastnostih, je čudno oživelo in v trumah pristopilo. Kje so bili do sedaj?

IZ RICMANJ.

Pevsko bralno društvo «Slavec» je imelo nedavno od tega svoj redni občni zbor. Zborovanja se je udeležilo precejšnje število članic in članov, tako da je bila društvena Čitalnica popolnoma zasedena. Odborovo poročilo je bilo za današnje razmere zadovoljivo. Društvo je imelo skoro skozi vse leto pevskie vaje in je s povoljnim uspehom nastopilo na raznih prireditvah. Tudi knjižnica je delovala in marsikomu nudila poduka in zabave. Društvo si je izvolilo odbor, od katerega si obetamo resnega, plodonosnega dela. Na čelu mu stoji mož, ki si je to mesto zaslužil s požrtvovanjem in zato pričakujemo, da bodo društveniki sledili njegovemu idealnemu stremljenju, četudi bi utegnili s pikro besedo postaviti koga «na red» radi zanemarjenja dolžnosti. Čuvajmo to kulturno ognjišče in zbirajmo se okoli njega, ker nas vodi po poti napredka in nam nudi pošteno, zdravo zabavo.

IZ BORŠTA.

Na dopis v «Novicah» z dne 17. februarja t. l. bi si dovolil nekoliko opazk na splošno. Najprej pravi dopisnik, da se iz Boršta večkrat kdo oglasi v «Novicah» in da smo mu v resnici hvaležni. Zares, po vsakem dopisu ugibajo razni — čitatelji, ne sicer, kaj je pisano, ampak k do je pisal. In potem pravijo: «Najbrž ta in ta, on zna in ima čas, če ga nima, pa si ga da.» Govorica gre naprej, pride tudi do nepoklicanih ušes, tu naredijo iz komarja konja, potem pa sledijo hišne preiskave in slične prijetnosti. Zato pa, dragi Borštani, ne vprašajte nikdar več o tem, k do

je pisal, ampak, kaj je pisal. In to si vzemite k srcu, kar je v listu pisano in tudi ravnajte se po tem. Mislim, da me razumete. Če pa ne, bom drugič jasneje govoril. In tu se popolnoma strinjam z dopisnikom, ki pravi, naj bi razni vsevedneži, ki včasih v gostilnah «otrobe vežejo», raje vzeli pero v roko in kaj modrega napisali za naše liste. Strinjam se tudi glede opustitve vsakih neslanosti. Kogar se tiče!

Zdaj pa glede pevskega zbora. Dopisnik daje «pameten svet», da bi se med sedanji pevski zbor sprejelo tudi nekaj starejših pevcev. Prav gotovo nimamo nič proti temu, ako kdo želi pristopiti k pevskega zboru; z veseljem sprejmemo vsakega, ki ima dobro voljo in zmožnost za to. Nikakor pa si ne želimo v našo sredo takih, ki bi radi prišli le ob gotovih prilikah na kor v cerkev, kjer bi se po svoje nakričali, ki se jim pa nikakor ne ljubi priti k rednim pevskim vajam. Če danes pevski zbor ne odgovarja še vsem zahtevam, nič ne de; z vztrajno vajo in ljubeznijo do lepega našega petja se bodo napeke zmanjšale in izgubile, glasovi se bodo izobličili in opilili in čez par let bomo imeli spet lepo ubrano petje povsod, v cerkvi, v družini, v gostilni in na ulici. Zato dela in skrbi večina naših mladeničev in krog naših vrlih deklet. — Ponavljam pa še enkrat: kdor ima resno voljo in ljubezen do lepega petja in društvenega delovanja, naj le pride k nam, sprejet bo enak med enakimi. Za danes mislim, naj bo dovolj; želim pa, da se še kdo oglasi in pove javno svoje mnenje. — a —

IZ BREZOVICE.

V «Novicah» od 20. januarja je neki —i— priobčil dopis iz naše vasi, v katerem se bavi z našo «Čitalnico». Popolnoma prav! Vse je na žalost resnica. Prepričano se, popivamo, kvartamo in ponočujemo kot za stavo. Da bi kdo mislil na kulturno delovanje, na gospodarsko krizo, v kateri se nahajamo danes, to je deveta briga naše mladine! Pač pa, ko se oglasi kakšen kriv prerok, od katerega nimamo nobene koristi, tedaj je vse zanj ali vsaj večina. Nekaj častnih izjem je, ki so trdni in stanoviti. Vsa čast njim!

Gospod dopisnik pravi, da manjka energičen vodja. Bože mili! Kaj bi pač napravil pri takih razmerah? Kakor hitro se zgane, ima poleno pod nogami. Če se kdo loti prosvetnega dela, takoj ga obkoli krog posmevalcev in nasprotnikov. Naj pa bo karkoli; vzgojiti si je treba dober in čist naraščaj, s katerim bomo dosegli tiste ideale in cilje, po katerih danes človeštvo tako hrepeni: mir, edinost in moralno kulturno življenje! Narod brez teh lastnosti, je narod brez bodočnosti.

Zato pa: kdor ima še količkaj dobrega v svojem srcu, kdor ima še količkaj dobre volje, komur je mar naš obstoj, obstoj naših domov, ta imej samo en namen pred očmi: rešiti našo deco, našo še nedoraslo mladino.

Ali ne vidite, stariši, svojih otrok, kam vam bodo prišli, kako vam propadajo? Klic: na pomoč! naj vam vedno udarja na uho! Ločiti je treba dobre od hudobnih.

Posebno bi pripravljali, da bi ne puščali otrok večer zunaj brez nadzorstva, ker noč ima svojo moč. Vsi na delo! Stariši! Vaša je glavna naloga, vaša bo odgovornost pred Bogom in pred narodom! — u —

DROBNE NOVICE Z DEŽELE

TOLMIN.

Ples v Poljubinu, njega konec in posledice.

Pred dvema tednoma si je tolminska mladina zaželela nekoliko zabave. Temu se ne bomo čudili, saj je bil vendar pust. Za plesišče si je izbrala Poljubin, kjer Kocijanov toči prav dobro vino. Preskrbel si je tudi dovoljenje za ples, katerega so mu dali karabinerji. Na zabavo je prišlo nepričakovano mnogo ljudi. Vse je šlo v redu, ob 10. uri je bila zadovoljnost že skoraj na višku. Nekaj pa je bilo pri tem zanimivega: čeravno je bila ura že enajsta, ni še nihče mislil na ples. Kaj takega se malo kdaj dogodi. Torej vendar ni vse ples. Jaz sem prepričan, da če bi se Tolminci vedno tako pokazali, bi v tem pogledu prišli na drugačen glas. Toda ravno v tem trenutku pridejo karabinerji ter v imenu prefekta prepovejo nadaljevanje. To je ljudi osupilo. Nihče ni pričakoval takega konca. Ljudje so si vzroke razlagali na mnoge načine, med seboj zelo različne. Nato pa so odšli skupaj proti Tolminu — seveda pevajoč in vriskajoč. To pa zopet gotovim ljudem ni bilo po volji. In vendar smo bili v času pusta, ko so ljudje radi dobre volje. Tudi to noč so se le težko ločili in se razšli. Drugi dan pa so bili vsi «razgrajči» klicani h karabinerjem, ki so jih popisali. Hujših posledic ni bilo. — Popoldan pa je ista družba, samo še mnogo povečana odšla nazaj v Poljubin ter nadaljevala s pretrgano zabavo.

Še nekaj je pri tem važnega. To nam je lep dokaz, kako si naše ljudstvo želi poštene zabave, zabave in ne plesa. Društva naj bi to priliko uporabila. S tem bi koristila sebi in ljudem.

V soboto, 19. pret. meseca je imela tukajšnja fašistovska sekcija svoj ples. Vabljeni so bili vsi Tolminci. Igral je pri tem plesu čedadski jazzband. Udeležba je bila precejšnja. Razen gostilničarjev in trgovcev se ga je udeležil še marsikak veseljak. Drugače plesemo Tolminci v primeri z lanskim pustom jako malo; morda je vzrok pomanjkanje godbe. Ni moj namen pisati, kako se Tolminci zabavajo v pustu, tudi ne, kako je potekel zgoraj omenjeni ples, le to želim, da bi se že enkrat spametovali. Kratko rečeno: Tolminci so na slabem glasu in bi se tega morali zavedati.

Pred kratkim je ustanovil tukajšnji politični tajnik Urpi društvo za povzdigo tujskega prometa. Odbor je sestavljen po večini iz Tolmincev. Pametno delo; le da bi društvo resnično delovalo in da bi došlo tolminsko lice! Če bi oblastva dovolila obnovo «Bralnega društva», gotovo to društvo prispevalo s tamburaškim zborom za različne koncerte, ki bi se prirejali poleti, kot je želja političnega tajnika. Sicer bo to na novo ustanovljeno društvo na tem polju spalo.

VOLARJE.

Iz naše vasi bi se dale pisati žalostne in vesele novice, pa ker žalostne dogodke potrpežljivo prenašamo, povemo danes samo eno veselo, namreč: eden se je otresel samskega davka.

Poročil se je g. Leban Jožef z gospico Sovdat Marijo. Cestitamo! Želimo obilo sreče! On je bil ves čas od ustanovitve sem delaven in požrtvovalen član našega društva, gospica tudi marljiva članica dekliskega krožka. Upamo, da se tudi v bodoče še vidimo v društveni sobi. Obenem se mu fantje javno zahvaljujejo za ves trud in požrtvovalnost. Živijo! Na mnogo leta! — Izobr. društvo «Planinka».

IZ JAZEN PRI OTALEŽU.

V naših hribih nam poteka življenje po stari navadi v pomanjkanju in revščini, a kljub temu dokaj mirno. Držimo se starih, a pravičnih običajev, da kar ima eden v lasti, tega naj se ne dotika drugi. A vendar je prišel pretečeni teden močno žejen tat in se spravil natihoma in neopažen v klet posestnika Ivana Piska, v kateri je imel dotični shranjena dva soda sadnega mošta. Ker so tatiču dobro znane razmere naše vasi, je popolnoma brez strahu vzel pipo, ki se je nahajala na oknu v kleti, nastavil sod in popil. Pomislite: kar sto litrov mošta. Čudno, taka žeja po taki pičli hrani kot jo uživamo po naših vaseh. Prizadeti je ogorčen nad takim zlobnim početjem. Pa se vendar tolaži z mislijo, da bo sod v jeseni zopet poln, ako bo letina za sadje.

BANJŠICA

Samo dva dni je treba biti v naši občini, pa človek spozna razmere, ki tukaj vladajo. Ta dva dneva sta: nedelja in ponedeljek.

Pridi človek v nedeljo na Banjško planoto in pojdi od vasiče do vasiče; gostilne ne manjka skoro v nobeni in ako je ni, tedaj je v vasi vse pušto in prazno. Kjer je gostilna, tam je vse živo. Zbrani so možki in ženske, stari in mladi. Vse pije, se veseli in zapravlja. Gledal boš in boš rekel: «Tu imajo vsega dosti».

Pa pridj k nam v ponedeljek. Oni, ki je včeraj naročil liter za litrom, danes ne ve, kaj bo jedel on in njegova družina. V mnogih hišah vlada največja revščina. In k revščini se pridružuje še zapravljivost: dve stvari, katerih si človek skoraj ne

Da postane vedno bolj znano naše izvrstno

«Vino di China e ferro»

pripravljeno iz pristinega španskega belega vina in zaradi večje vsebine pretvarjajočega se železa, odlikovano na mednarodni razstavi v Montecatini l. 1925, prodajamo steklenice-vzorce po L 2. — Originalna steklenica $\frac{3}{5}$ litrska L 12.—.

Želodčne kaplje sv. Antona

Izvrstno sredstvo za prebavo, ki istočasno blaži vsakršno črevesno draženje.

Stekleničica L 4.50

Elisire di China

zelo prijetnega okusa, izborno sredstvo proti slabostim želodca in za dobo okrevanja.

Originalna steklenica L 6.—
Steklenica - vzorec L 2.50

GLYKOL PRSNI SIRUP SMILAJOD

Lekarna Castellanovich All' Alabarda, Trst

Via dei Giuliani šte. 42, Sv. Jakob

Lastnik F. BOLAFFIO

IZ POBEGOV PRI KOPRU.

Dne 13. februarja t. l. smo spremili k večnemu počitku g. Angelo Pečarič roj. Mazenič, soprogo Riharda, iz dobro znane družine pok. Rudolfa Pečarič. — Pokojnica je bila vzor žene-gospodinje, jako dobrega srca in plemenitega značaja. Vsi so jo radi imeli in visoko spoštovali; to je pričal tudi njen pogreb, kakršnega Pobegi še niso videli. Pogreba se je udeležil dobri pevski zbor iz Dekanov ter vrta pobežanska godba. Gosp. Peter Bertok se je poslovil od pokojnice z ganljivimi besedami pri odprtem grobu.

Pokojnici večni mir in pokoj, soprogo Rihardu in užaloščenim družinam naše iskreno sožalje! — Vaščan.

IZ ŠKEDNJA.

Dolgo ni bilo nobenega glasu iz naše vasi kljub velikemu življenju in spremembam, ki se dogajajo z vsakim dnevom. Najvidnejše soslabše ceste, za katere se ne zmeni živa duša, kvečjemu vznikni, ki odhajajo in prihajajo z obloženimi vozmi, in nedeljski izletniki, ki prihajajo k nam na mali oddih, na dobro domačo kapljico. Malo mrmranja in nič več. Kar daje novo lice naši vasi so električne luči, ki jih ponekod še sedaj po instalaciji nočejo ali ne marajo prižgati. Tu bi se dalo tudi enkrat urediti, da se stvar enkrat za vselej konča. — Tudi društveno življenje gladi razdrapano kulturno polje. M. D. «Sparta» prireja poleg sestankov prosvetne večere in izlete v bližnje in daljne kraje. Posebno krasen je bil pretekli prosvetni večer. Na sporedu so bile izbrane točke, recitacije naših pesnikov, deklamacije itd. Zabeležiti moramo veselo dejstvo. Dolg spor, ki se je vlekel že skoraj leto dni med «Sparto» in «Concordijo», se je na zadnjem sestanku, takoj po prosvetnem večeru, mirno likvidiral. Posledice tega so se takoj opazile. Član «Concordije» je poleg drugih osebno sodeloval pri prosvetnem večeru in krasno recitiral našega Cankarja, za kar je žel od prisotnih Spartašev veliko odobravanje. Pri tem tudi najbrže ostane, ker javljanje za prihodnji petek sestanek s predavanjem. Predaval bo zopet Concordijaš. Upa se, da se v Šklednju s skupnimi močmi napravi lasten predavateljski ansambel in s tem bi bilo rešeno kočljivo vprašanje. Le po taki poti naprej! — Sporazumaš.

Ruski Rdeči križ je poslal jugoslovenskemu Rdečemu križu 8500 zlatih rubljev za po potresu prizadete kraje. Jugoslovenski Rdeči križ je darilo sprejel, vse ostale inozemske darove pa je odklonil.

LISTNICA UREDNIŠTVA

Gorski: Hvala! Le še pošljite!

K. P., Parola di Borgo: Vaše prijazno pismo je prišlo malce prepozno za to številko. Vašim željam bomo ugodili. Le še pišite! Hvala za lepe pozdrave. Sprejmite tudi naše.

Članovsko uradnik JANKO RENTIC.

Ceno češko posteljno perje

1 kg: belo puljeno L 25
boljše L 32.—
mehko L 40.—, 48.— in 55.—
boljša vrsta L 65 in 75
Puh L 115.—

Posiljalne carine in poštnine prosto po povzetju od L 75.— naprej. Vzorec brezplačno. Vrnitev in zamenjava dovoljena.

BENEDIKT SACHSEL 257
Pizno-Lobes št. 7 (Češko)

49-leten vdovec samo-stojen obrtnik, želi znanja v svrhu takojšnje ženitve z dobrosrčno gospodično od 35—40 let. Samo resne ponudbe pod «KRAS» na upravo «Novic».

KLINIKA Dr. CICERO

POSTOJNA

Notranje bolezni in operacije.

ŽARKI X

hitro zdravljenje jetičnega vnetja vršcev.

KNJIGARNA IN PAPIRNICA

J. ŠTOKA

Trst, Via Milano 37

se priporoča št. občinstvu v mestu in na deželi, župnim, občinskim in šolskim uradom, pisarnam, obrtnikom, trgovcem in zasebnikom.

Lastna knjigovoznica

Založba VEDEŽA, Kleinmayetjega italijansko-slovenskega in slovensko-italijan. SLOVARJA.

Ima v zalogi vse najnovejše slovenske knjige.

Naročila po pošti se izvršijo točno in hitro

ZDRAVNIK

Dr. Fran Ambrožič

se je stalno naselil

v št. Petru na Krasu

in ordinira

v Kanalovi hiši od 9-12 in od 13-15

IVAN KERŽE

Ima v lastni zalogi najraznovrstnejše kuhinjske in druge hišne potrebščine

iz aluminija, steklovine, lesa, emajlirane prsti itd. CENE NIZKE. TRST, PIAZZA S. GIOVANNI ŠT. 1

Tržaška posojilnica in hranilnica

registrirana zadruga z omejenim poročilom uraduje v svoji lastni hiši ulica Torre bianca 19. l. nad.

Sprejema navadne hranilne vloge na knjižice, vloge na tek, račun in vloge za ček, promet ter obrestuje

PO 4%

večje in stalne vloge po dogovoru. Sprejema Dinarje na tekoči račun in jih obrestuje po dogovoru. Daje posojila na knjižice, menice, zastave in osebne kredite. Obrestna mera po dogovoru. Na razpolago varnostno calico (safes)

Uradne ure za stranke od 8¹/₂ - 13, 16-18
Ob nedeljah je urad zaprt
Telefon št. 25-67.

Najstarejši sloven. denarni zavod

Kmetijski stroji

Slamorenzice znamke «Mayfart» z verigami raznih velikosti.

TRŽAŠKA KMETIJSKA DRUŽBA
V TRSTU

Ulica Torrebianca 19, in Raffineria 7.
Telefon 44-39.

Čevljarnica Forcessin

Odlikovana na mednarodni razstavi v Genovi z „Diplome di gran premio“
TRST - Via Giuseppe Caprin št. 5 pri Sv. Jakobu - TRST

Kdor išče obuvale
cenó a vendar lepo,
ta bo pomislil malo,
ne kupi kar na slepo!

in šel bo k „FORCESSINU“,
ki v Trstu vsem od kraja
— ubožcu ali bogatstvu —
najboljše čevlje daje ...

Čevlji za deło
L 48.—

Čevlji za deło
L 48.—

„Vedež“ za leto 1927

je izšel

Zobozdravnik

Dr. D. Sardoč

špecialist za ustne
in zobne bolezni

perfekcioniran na dunajski kliniki

ordinira

v TRSTU

Via Imbriani 16/III. (proti Via S. Giovanni)
od 9—12 in od 3—7 ure

Zobozdravnik

Dr. L. Mermolja

sprejema

v GORICI na Travniku 5
II. nadstropje

JAKOB BEVC - TRST

urarna in zlatarna

Trst - Campo S. Giacomo št. 5

Podružnica: S. M. Magdalena zg. št. 1

ZLATO kupuje v vsaki množini po najvišjih cenah
KRONE plačuje više kot vsi drugi
RAZNA DARILA ZA BIRMANCE.

„MUNDLOS“ šivalni stroji

„Göricke“

dvokolesa, motorini „FIAM“ in
belgijske puške se vdobe le pri

Josipu Kerševaniju

GORICA - Piazza Cavour 9 - GORICA

Pogrebno podjetje „Nuova Impresa“

Odlikovano z diplomo, zaslužnim križcem in zlato medaljo

Corso V. E. III 47 - TRST - Telefon št. 14-02

Prireja vsakovrstne razredne pogrebe, kakor tudi pogrebne prevoze na deželo z železnico, konji in z lastnim posebnim avtomozom. Velika zaloga krst iz vseh vrst lesa in kovin, vencev, svéc in vseh drugih mrtvaških potrebščin. Prodaje na drobno in debelo. — Nočna inšpekcija v zalogi (lastni prostori).

ulica Tesa št. 31. - Telefon 14-02x2

Lastnik in upravitelj M. STIBIEL.